

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12112

гр. София, 20.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20231110162204 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА XIII ГПК (Общ исков процес)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 322834/13.11.2023 г., уточнена с молба с вх. № 361978/15.12.2023 г., от В. С. Д., с адрес: гр. С-, ЕГН: *****, чрез пълномощника й П. Д. З. – със съдебен адрес: гр. С-, мобилен телефон: +- срещу "-" ООД със седалище и адрес на управление: гр. С-----, ЕИК: -, представлявано от Г- А-- - управител, с която е предявен **положителен установителен иск с правна квалификация чл.124, ал.1, предл.1 ГПК**, с който се иска да бъде признато за условено по отношение на ответника "-" ООД, че ищецът В. С. Д. е собственик на лек автомобил -- с рег. № -, рама № JSAERD31S--, на основание давностно владение на това МПС в продължение на над 17 години за периода от м. юни 2005 година до датата на завеждане на исковата молба (13.11.2023 г.).

В исковата молба са изложени твърдения, че страните са имали облигационни отношения помежду им, не са си изпълнили уговорката за прехвърляне собствеността на автомобила между тях. Изрично твърди, че не претендира иска на основание сключване на договор за прехвърляне на МПС. Твърди се, че от юни месец 2005 г. ищцата е придобила владение върху посочения лек автомобил, но поради бездействие на ответника не са прехвърлили собствеността, въпреки договорката. Твърди, че от юни месец 2005 година до сега тя се грижи за автомобила, плаща данъци, застраховка и 17 години е имала чувството, че е нейн, въпреки действията от страна на ответника. Твърди, че никога не е лишавана от владение на автомобила. Сочи, че ищцата се е грижила за автомобила, обслужвала го е с течение на годините, както и че го е управлявала през този период.

Ищецът излага доводи, че:

1. лично е ползвал процесния лек автомобил в период, по-дълъг от пет години (а именно в продължение на 15 години, от м. юли 2005 г. поне до м. юни 2020 г., когато ищецът е представил МПС на последния проведен годишен технически преглед, удостоверено с протокол №22610206/19.06.2020 г., представен като доказателство към исковата молба);
2. е упражнявал фактическа власт върху МПС с намерение за своене в период, по-дълъг от 5 г. (а именно в продължение на над 18 години, от м. юли 2005 г. и до настоящия момент);
3. е упражнявал владението добросъвестно (владее вещта на правно основание, годно да го направи собственик - чл. 70, ал. 1 и ал. 2 от ЗС), спокойно, явно, постоянно, несъмнено и необезпокоявано, демонстрирайки по недвусмислен начин намерението си да държи вещта като своя (чл. 68, ал. 1 и чл. 69 от ЗС);
4. е опазвал, стопанисвал, поддържал и експлоатирал вещта с грижа, по-добра от тази на добрия стопанин, с цел използването ѝ според нейното предназначение и за личните нужди на ползващото я лице, и е заплащал всички необходими разходи по поддръжката и експлоатацията на автомобила; е заплащал дължимите суми за извършване на сделки за:
 - закупуване на винетки за движение по пътищата;
 - заплащане на данък МПС, когато това е било възможно (предвид описаните в исковата молба пречки, създавани от ответника поради водените от него данъчни дела);
 - сключване на доброволни имуществени застраховки за опазване на вещта;
 - сключване на задължителни застраховки по закон, покриващи гражданската му отговорност към трети лица;
5. е представял превозното средство на годишни технически прегледи;
6. е правил многократни опити за уреждане на въпроса с прехвърляне върху него на собствеността върху МПС с лизингодателя, като в това време последният изобщо не се е противопоставял на това (а само е изтъквал други причини за невъзможност това да се извърши към определен момент), нито е предприемал каквито и да било действия, за да си възстанови фактическата власт върху автомобила.

Твърди се, че ищецът е извършвал изобщо всички подобни действия, обичайно присъщи на собственика на вещта.

Излага доводи, че не е налице и хипотезата на чл. 81 от ЗС - ищецът не е изгубвал владението върху описаното МПС нито за един ден от момента на получаването на автомобила от лизингодателя, който от своя страна е предал превозното средство доброволно, без каквито и да било възражения - действие, отразено в чл. 4 от анекс №2/30.06.2005 г. към договор №2002-12-400/20.12.2002 г., в който е посочено: ""-"" ООД предава автомобила в изправно техническо състояние, с 1 бр. оригинален ключ и дистанционно за аларма, полица "Автокаско" в ЗД "Б----" АД, валидна до 18.12.2005 г.,

"Гражданска отговорност" - валидна до 31.12.2005 г., Гаранционна книжка", а за загубване на владението в продължение на повече от шест месеца в конкретния случай въобще и не може да става дума.

Счита, че е собственост на основани давностно владение започнало от юни 2005 до завеждане на исковата молба. Позовава се на всички елементи от давността – владение като факт, спокойно,, явно, постоянно, непрекъснато, несъмнено, несмущавано, своила е вещта през период от 17 години. Моли съда да уважи исковата претенция. Претендира разноски. Посочва банкова сметка, на която да се платят разноските: IBAN: BG89UBBS-, ОББ АД, Титуляр адв. П. З..

Прилага следните писмени доказателства и доказателствени средства:

Свидетелство за регистрация на МПС; Анекс №2/30.06.2005 г. към договор №2002-12-400/20.12.2002 г.; Фактура №215279/21.11.2006 г. към анекс №2/30.06.2005 г. и фискален бон към нея; Снимка на предница на МПС с регистрационен номер; Удостоверения за техническа годност на МПС, констатиран с протоколи: а) №13691382/30.06.2017 г.; б) №16459041/12.06.2018 г. и в) №22610206/19.06.2020 г. 6- Приходна квитанция №7219528933/12.06.2019 г. за заплащане на данък МПС от В. Д.; 7.Писмо вх. №43320-83461/06.08.2021 г. до отдел "Пътна полиция" - СДВР; 8.Писмо изх. №433200-103235/07.10.2021 г. от отдел "Пътна полиция" - СДВР; 9.Заявление вх. №2021-10-119/08.10.2021 г. до "-" ООД; 10.Извлечение от приложение "Вайбър" на кореспонденция между В. Д. и адвокат -; 11.Извлечение от електронна кореспонденция между В. Д. и - от 11.06.2019 г.; 12. Извлечение от електронна кореспонденция между адв. П. З. и "-" ООД; 13.Извлечение от електронна кореспонденция между адв. П. З. и -; 14.Справки от Информационния център на Гаранционен фонд за наличие на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за периода 2007 г. - 2021 г.; 15.Застрахователни полици и/или сметки към тях за сключени застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите: а)полица №035071020090 с валидност 01.01.2007 г. - 31.12.2007 г. и сметка за платена застрахователна премия към нея; б) полица №0350947100009935 с валидност 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. и сметка за платена застрахователна премия към нея; в)сметка за платена застрахователна премия към полица №0351147100007297 с валидност 01.01.2011 г. - 31.12.2011 г.; г)2 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия към полица №BC/03/116000132045 с валидност 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г.; д) полица №BC/11/118000115243 с валидност 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г.; е) полица №BC/11/120000093507 с валидност 01.01.2020 г. - 31.12.2021 г.; ж) полица №BC/03/121000077311 с валидност 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г.; 16. Застрахователни полици и/или сметки към тях за сключени застраховки "Каско": а)4 бр. сметки по застрахователен договор №50019282 с валидност: 19.12.2005 г. - 18.12.2006 г.; б) 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50053283 с валидност: 19.12.2006 г. -18.12.2007 г.; в)4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50053290 с валидност: 19.12.2007 г. - 18.12.2008 г.; г)4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50122500 с валидност: 19.12.2008 г. - 18.12.2009 г.; д)4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50188660 с валидност; 19.12.2009 г. -18.12.2010 г.; е)полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50343928 с валидност: 19.12.2010 г. - 18.12.2011 г.; ж)полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №4705110200000384 с валидност: 19.12.2011 г. -

18.12.2012 г.; з) полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №4704120200002420 с валидност: 19.12.2012 г. - 18.12.2013 г.; и) полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №- с валидност: 19.12.2013 г. - 18.12.2014 г.; й) 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия към полица №- с валидност 19.12.2014 г. - 18.12.2015 г. 17. Удостоверение за застрахователна стойност на МПС изх. №383/25.10.2023 г. (за изчисляване на дължимата държавна такса).

Моли ищцата да бъде допусната да даде обяснение по чл.176, ал.1 ГПК, както и до разпит на един свидетел, при режим на довеждане.

Молим като свидетел по делото да бъде призован и изслушан Т- - адвокат от Адвокатска колегия - Стара Загора, личен №-, като молим същият да бъде призован от адреса на адвокатската му кантора: гр. С-, вх. Юг, ет. 1, тел.: +-; мобилни тел: +-; +-; за установяване на обстоятелствата как са се развивали отношенията между „-“ ООД и В. Д., възникващи между тези лица по повод лек автомобил -- с рег. № -, рама рама № JSAERD31S--; и уредени ли са те окончателно към настоящия момент.

Моли да бъде допусната до изслушване съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), която след като се запознае с: представените по делото доказателства; - документите, съдържащи се в счетоводството на "-" ООД относно лек автомобил -- с рег. №-, рама № JSAERD31S--, да даде заключения по следните въпроси: Заплатени ли са от ищцата дължимите суми по анекс №2/30.06.2005 г. към договор №2002-12-400/20.12.2002 г. на "-" ООД, кога и от кого? Постъпили ли са тези дължими суми по сметка на "-" ООД и кога се е случило това? Било ли е това плащане счетоводно отразено и какви документи са съставени във връзка с това? Има ли данни в счетоводството на "-" ООД за заплащане от страна на това дружество на суми за застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или "Каско" за лек автомобил -- с рег. №-, рама ---, за периода от 30.06.2005 г. до прекратяване на регистрацията на този автомобил, извършено на 06.07.2018 г.?

Моли да бъде издадено съдебно удостоверение, въз основа на което да се снабди от Министерство на транспорта и съобщенията, Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", с протоколите, съставяни при представяне на автомобила за извършване на годишен технически преглед (или със справка/служебно удостоверение), от които ще е възможно да се установи кое лице го е представяло за такъв преглед в периода до ефективното прекратяване на регистрацията на описаното МПС (до последния протокол №22610206/19.06.2020 г., удостоверяващ техническата му годност).

Моли ответникът да бъде задължен, на основание 190 ГПК да представи лизингов договор №2002-12-400/20.12.2002 г. ведно с всички приложения към него, с оглед установяване на реда за уреждане на отношенията между страните по този договор след изпълнение от страна на лизингополучателя на задълженията му за изплащане на дължимите лизингови вноски.

В срока по чл.131 ГПК, ответникът оспорва предявените искове по основание и размер. Не оспорва, че е сключен договор за финансов лизинг №

2002-12-400/20.12.2002 г. между ответника, като лизингодател, и трето за спора лице - Н-, като лизингополучател, както и че ответникът е предоставил на лизингополучателя лек автомобил марка „-“, модел „-“, рег. № -, рама №-, при уговорените в договора условия, както и че с анекс №2/30.06.2005 г. към договора, сключен между ответника, Н- и ищецът В. Д. е уговорено, че лизинговият договор, сключен между ответника и Н-, се прекратява и че правата и задълженията по договора се прехвърлят на новия лизингополучател – ищецът В. Д.. Твърди, че към момента на сключване на анекса не са били заплатени изравнителна вноска в размер на 189.00 евро и две месечни вноски по 234.00 евро, с легова равностойност в общ размер от 1284.98 лева с ДДС, която сума е заплатена от ищеца по фактура №215279/21.11.2006 г., с посочено в същата основание „окончателно плащане вноски“.

Поддържа, че към дата на извършване на окончателното плащане на лизингови вноски не са заплатени дължимите суми за изплатен от страна на ответника местен данък за автомобила, с оглед на което оспорва изложените в исковата молба обстоятелства финансовите отношения между страните да са били изцяло и окончателно уредени. Твърди, че в чл. 4 от анекса е посочено, че ответникът предава автомобила в изправно техническо състояние, с 1 бр. оригинален ключ и дистанционно за аларма, полица „Автокаска“ в ЗД „Б----“ АД, валидна до 18.12.2005 г., „Гражданска отговорност“- валидна до 31.12.2005 г. и гаранционна книжка.

Твърди, че процесният автомобил е останал в държане на ищецът по силата на лизинговия договор и анекс 2 към него, като ищецът е продължила да ползва автомобила и да го задържа.

От 21.11.2006 г. и до депозиране на заявление с вх.№ 2021-10-119 от 08.10.2021 г. ищецът не предявила искания до ответника във връзка със започване на действия за прехвърляне на собствеността на автомобила след изпълнение на задължението за заплащане на посочените задължения.

Твърди, че с представител на ответника са осъществени няколко телефонни разговора, в които ищецът заявявала искания за информация относно дължимите суми за местни данъци, като същата не е предприела действия по явяване в дружеството и за приемане на справка за задължения по изплатените местни данъци.

Ответникът твърди, че изплатил задължения за местни данъци за процесния автомобил през периода от 2006 г. до 2018г.

Поддържа, че през периода от 21.11.2006 г. до датата на предявяване на поканата до ответника от страна на ищецът не са предприети никакви действия за придобиване на автомобила, като същият се е намирал в държане на ищеца на отпаднало основание, а ищецът незаконосъобразно е извършвала действия във връзка с осъществяване на технически прегледи и е сключвала договори за имуществено застраховане за процесния автомобил, въпреки че от 2018 г. автомобилът е снет от отчет по регистрация.

Навежда довод, че ищецът е била държател на лизинговата вещ, доколкото е ползвала същата по силата на лизинговия договор, който има характер на финансово-кредитна сделка с елементи на услуга по мандат, която сделка не предоставя право на владение на лизингополучателя, с оглед на което и ищецът не е имала качеството на владеец. Поддържа, че правилата на давността за придобиване на процесната движима вещ не са приложими в процесния случай, доколкото не са налице основанията за придобиването на вещта чрез владение, с оглед качеството на ищецът на държател, както и поради обстоятелството, че вещта е била негодна за употреба по републиканската пътна мрежа, тъй като не са били налице валидни документи за собственост и за регистрация, същата е била с неподновени регистрационни табели и не е извършвана последваща регистрация. Оспорва от страна на ищеца да е осъществено спокойно, явно, постоянно, непрекъснато и несъмнено владение върху процесната вещ.

Релевира възражение за изтекла петгодишна погасителна давност на правото на ищеца да придобие автомобила.

Моли за отхвърляне на предявения иск. Заявява готовност за доброволно уреждане на спора и сключване на споразумение.

По доказателствените искания на ищеца изразява следното становище: Ответникът възражава да се приемат като доказателства по делото представените с исковата молба писмени документи, част от които – сметки и премии по застраховки, които намира за неотнорми към предмета на спора. Възражава по искането на ищеца да бъде задължен ответникът на основание чл. 183 от ГПК да представи оригинал на документ, който ищеца представя към исковата молба с довод, че този документ следва да се намира при ищеца в оригинал или в заверено копие, доколкото ищцата основава правата си на посочените документи.

Моли да бъде допусната до изслушване съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), вещото лице по която, след като се запознае с материалите по делото,

да извърши справка в информационните и документални масиви на Отдел „Местни данъци и такси“ при Столична Община, Район „Подуяне“, въз основа на което изследване да отдаде заключение по следните въпроси и задачи: 1. Какъв е размерът на внесените местни данъци за ползването на процесния автомобил за периода от 01.01.2006 година и до дата на deregистриране на автомобила през 2018 година - от кой са внесени сумите и на какви дати на платежи?; 2. Какви са размерите на сумите за всяка година от посочения период - индивидуална стойност и по дата на платеж и по размер?; 3. Налице ли е надвисяване на суми по дължим данък за МПС, има ли данни за едновременно внасяне на суми от различни лица?; 4. Как са внасяни сумите - с индивидуални или с общи платежни нареждания?; 5. Има ли данни за отказани плащания през процесния период?

Моли да бъде задължен ищецът на основание чл. 183 от ГПК да представи оригинал на посочения в исковата молба лизингов договор и анекс 2 към него, който ищите представят към исковата молба с довод, че този документ следва да се намира при ищите в оригинал или в заверено копие, доколкото ищите го представят с исковата молба.

Моли на основание чл. 186 ГПК съдът да изиска от Отдел „Пътна полиция“ - СДВР писмена справка относно основанието, реда и начина на подаване на заявление за снемане от отчет /Дерегистрация на МПС - лек автомобил с марка -, модел „-“, с рег.№ -, с посочване на дата на снемане от отчет, в едно с извлечение и прилагане на препис от подаденото заявление и на всички приложения към него книжа и документи. Моли при евентуалност, в случай, че искането по чл. 186 ГПК бъде оставено без уважение, на ответника да бъде издадено съдебно удостоверение, въз основа на което да се снабди от Отдел „Пътна полиция“ – СДВР за снабдяване с посочената информация.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид изложеното материалите по делото, приема следното от фактическа и правна страна:

По представителната власт

Ищецът се представлява от адв. И- и адв. П. З. с надлежно учредена представителна власт за всички инстанции, със съдебен адрес: гр. С- (л.97 от делото).

Ответникът се представлява от адв. -, гр. С-

По държавната такса

По делото липсва доказателства за цената на иска. Предявен е иск за собственост на движима вещ – МПС. При това положение, на основание чл. 33, ал.1, т.4 ЗМДТ цената на иска се определя от пазарната стойност на лекия автомобил към датата на предявяване на иска, а именно 13.11.2023 г.

За тази цел с разпореждане № 150653/29.11.2023 г. е допуснато изслушването на съдебно-оценителна експертиза, която е на ход да бъде изготвена.

Същото не е призовано. Следва да се призове вещото лице.

По редовността и допустимостта на ИМ и ОИМ

Съдът приема, че исковата молба е редовна. Съдържа всички необходими реквизити по чл.127-128 ГПК. Реквизита по чл.128, т.2 ГПК следва да бъде внесен след приемане на експертизата.,

Съдът приема, че отговорът на исковата молба е нередовен. Следва да се укаже на процесуалния представител на ответника, че следва да прочете

ГПК и учебника на -. 132, т.1 ГПК. Следва да се дадат указания по чл.101 ГПК.

В отговора на исковата молба, ответникът е направил възражение, че има изтекла погасителна давност, че ищецът може да бъде признат за собственик.

Съдът приема, че това възражение е крайно неоснователно. Предявен е вещен иск. Вещните искове не се погасяват по давност, освен този по чл.239, ал.2 ДОПК. Ето защо възражението е неоснователно. Погасяват се право исковете по облигацията, но не и вещните.

По доказателствата

Страните са представили към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства и доказателствени средства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат допуснати като писмени доказателства и доказателствени средства.

Исканията на ответника да се изключи от материалите по делото представените от ищеца доказателства е неоснователно. Същите са допустими, необходими и относими.

Съдът приема, че искането на ответника да се задължи отдел „Пътна полиция - КАТ“ при СДВР е недопустимо, тъй като нарушава принципа за равнопоставеност. Следва да се издадат съдебни удостоверения на ответника, след представяне на проект за такива и документ по чл.23 ТДТССГПК, в едноседмичен срок, считано от получаване на настоящото определение.

Искането по чл.190 ГПК да се задължи ответника е допустимо, относимо и необходимо. Следва да бъде уважено.

Искането по чл.190 ГПК да се задължи ищцата да представи документите е допустимо, относимо и необходимо. Следва да бъде уважено.

Следва да се издадат съдебни удостоверения на ищеца, след представяне на проект за такива и документ по чл.23 ТДТССГПК, в едноседмичен срок, считано от получаване на настоящото определение.

По свидетелите

Искането за разпит на адв. - следва да бъде оставено без уважение, тъй като същият е процесуален представител на ответника.

Искането за допускане до разпит на един свидетел от името на ищеца е допустимо, необходимо и относимо. Следва да бъде уважено, като на основание чл.158 ГПК съдът следва да определи краен срок за събиране и проверка на тези доказателства, а именно първото по делото съдебно заседание, като при неизпълнение на указанията в срок, следва да се укаже, че делото ще се гледа без тези доказателства.

Следва да се даде възможност на ищеца да даде обяснения по реда на чл.176 ГПК, като на основание чл.158 ГПК съдът следва да определи краен

срок за събиране и проверка на тези доказателства, а именно първото по делото съдебно заседание, като при неизпълнение на указанията в срок, следва да се укаже, че делото ще се гледа без тези доказателства.

По съдебно-счетоводната експертиза (ССЧЕ)

Искането на ищеца и ответника е допустимо, зададените въпроси са необходими и относими, поради което искането следва да бъде уважено. Ето защо исканата експертиза следва да бъде допусната. Експертизата е поискана от двете страни, поради което депозитът за изготвяне и защита на СТЕ следва да бъде възложен на тях, като на основание чл.160 ГПК всеки един от тях да бъде задължен да внесе депозит в размер на 500 лева (пестотин лева), **в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение**, по банкова сметка на СРС за вещи лица, преводачи, свидетели, особени представители, гаранции, наречена „депозитна сметка“ (IBAN: BG 96 CECB 9790 3343 8974 00, BIC: CECB BGSF), както и в същия срок да представи доказателства за това, като при неизпълнение на указанията в срок, съдът ще приложи разпоредбата на чл.161 ГПК и последствията от разпределената доказателствена тежест, а именно, че е създал пречки за установяване на тези факти.

За вещо лице следва да се назначи инж. Д---, което да се призове след внасяне на депозит.

Предварителни въпроси

Въпреки, че е предявен установителен иск, съдът служебно следва да прикани страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора или един от способите по ГПК – признаване на иска, признаване на факти, неприсъствено решение и др., като им укаже, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най - взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора, както и че в открито съдебно заседание може да се сключи съдебна спогодба с изпълнителна сила и изчистване на спорните предмети, обстоятелства в претендираните суми. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, т.е. същата се определя върху 2 % от пазарната цена. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

С оглед принципа за процесуална икономия (чл.13 ГПК) съдът следва да прикани страните да използват Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП) и електронна поща за призоваване и размяна на книжа с оглед разпоредбите чл.44 ГПК и ЗЕДЕУУ и да се укаже на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

С оглед разпоредбата на чл.102з, ал.3 ГПК съдът следва да укаже на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, на основание чл.23 ТДТССГПК.

С оглед изложеното, делото следва да бъде насрочено в едномесечен срок, като първата свободна дата **13.05.2024 година от 10.15 часа**, за която дата да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

Воден от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ответника, че в едномесечен срок, считано от получаване на настоящото определение да предостави:

1. нарочна писмена молба, с което потвърждава действията на адв. Ж- по подаване на отговор на искова молба, на основание чл.42 ЗЗД или да представи надлежно пълномощно, което да е валидно към датата на подаване на отговора на искова молба, на основание чл.132, т.2 ГПК;
2. препис от отговора на исковата молба за противната страна, на основание чл.102, ал.2, т.3 вр. чл.132, т.2 ГПК **или** да внесе държавна такса по сметка на СРС в размер на 5.00 лева (пет лева) за преписи, на основание чл.102з, ал.3 ГПК, както и в същия срок да представи доказателства за това,

КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ на указанията в срок, съответното действие ще се счита за неизвършено, **на основание чл.101 ГПК.**

УКАЗВА на ответника, че внасянето на държавна такса може да бъде осъществено по един от следните начини: 1. банков път по банкова сметка за държавни такси, разноски и глоби – "Бюджетна сметка" на СРС (IBAN – BG 78 CECB 9790 3143 8974 01, BIC – CECBVBGSF); 2. чрез плащане в брой в касата на съда; 3. чрез ПОС терминал в касите на съда.. Плащането на каса и чрез ПОС терминал в съда се осъществява без начисляване на банкови такси.

УКАЗВА на ответника, че следва да прочете ГПК и ученика на -.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на ответника, че искът е

погасен по давност.

СЪОБЩАВА, на основание чл. 140 ГПК вр. чл. 146 ГПК, следния проект за доклад на делото:

Страни, предмет и правна квалификация, чл.146, ал.1, т.1 ГПК – Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Производството е образувано по искова молба с вх. № 322834/13.11.2023 г., уточнена с молба с вх. № 361978/15.12.2023 г., от В. С. Д., с адрес: гр. С-, ЕГН: *****, чрез пълномощника й П. Д. З. – със съдебен адрес: гр. С-, мобилен телефон: +- **срещу** "-" ООД със седалище и адрес на управление: гр. С-----, ЕИК: -, представлявано от Г- А-- - управител, с която е предявен **положителен установителен иск с правна квалификация чл.124, ал.1, предл.1 ГПК**, с който се иска да бъде признато за условено по отношение на ответника "-" ООД, че ищецът В. С. Д. е собственик на лек автомобил -- с рег. № -, рама № JSAERD31S--, на основание давностно владение на това МПС в продължение на над 17 години за периода от м. юни 2005 година до датата на завеждане на исковата молба (13.11.2023 г.).

В исковата молба са изложени твърдения, че страните са имали облигационни отношения помежду им, не са си изпълнили уговорката за прехвърляне собствеността на автомобила между тях. Изрично твърди, че не претендира иска на основание сключване на договор за прехвърляне на МПС. Твърди се, че от юни месец 2005 г. ищцата е придобила владение върху посочения лек автомобил, но поради бездействие на ответника не са прехвърлили собствеността, въпреки договорката. Твърди, че от юни месец 2005 година до сега тя се грижи за автомобила, плаща данъци, застраховка и 17 години е имала чувството, че е нейн, въпреки действията от страна на ответника. Твърди, че никога не е лишавана от владение на автомобила. Сочи, че ищцата се е грижила за автомобила, обслужвала го е с течение на годините, както и че го е управлявала през този период.

Ищецът излага доводи, че:

1. лично е ползвал процесния лек автомобил в период, по-дълъг от пет години (а именно в продължение на 15 години, от м. юли 2005 г. поне до м. юни 2020 г., когато ищецът е представил МПС на последния проведен годишен технически преглед, удостоверено с протокол №22610206/19.06.2020 г., представен като доказателство към исковата молба);
2. е упражнявал фактическа власт върху МПС с намерение за своене в период, по-дълъг от 5 г. (а именно в продължение на над 18 години, от м. юли 2005 г. и до настоящия момент);
3. е упражнявал владението добросъвестно (владее вещта на правно основание, годно да го направи собственик - чл. 70, ал. 1 и ал. 2 от ЗС), спокойно, явно, постоянно, несъмнено и необезпокоявано, демонстрирайки по недвусмислен начин намерението си да държи вещта като своя (чл. 68, ал. 1 и чл. 69 от ЗС);
4. е опазвал, стопанисвал, поддържал и експлоатирал вещта с грижа, по-добра от тази на добрия стопанин, с цел използването й според нейното предназначение и за личните нужди на ползващото я лице, и е заплащал всички необходими разходи по поддръжката и експлоатацията на автомобила; е заплащал дължимите суми за извършване на сделки за:
 - закупуване на винетки за движение по пътищата;
 - заплащане на данък МПС, когато това е било възможно (предвид описаните в исковата молба пречки, създавани от ответника поради водените от него данъчни дела);
 - сключване на доброволни имуществени застраховки за опазване на вещта;

- сключване на задължителни застраховки по закон, покриващи гражданската му отговорност към трети лица;

5. е представял превозното средство на годишни технически прегледи;

6. е правил многократни опити за уреждане на въпроса с прехвърляне върху него на собствеността върху МПС с лизингодателя, като в това време последният изобщо не се е противопоставял на това (а само е изтъквал други причини за невъзможност това да се извърши към определен момент), нито е предприемал каквито и да било действия, за да си възстанови фактическата власт върху автомобила.

Твърди се, че ищецът е извършвал изобщо всички подобни действия, обичайно присъщи на собственика на вещта.

Излага доводи, че не е налице и хипотезата на чл. 81 от ЗС - ищецът не е изгубвал владението върху описаното МПС нито за един ден от момента на получаването на автомобила от лизингодателя, който от своя страна е предал превозното средство доброволно, без каквито и да било възражения - действие, отразено в чл. 4 от анекс №2/30.06.2005 г. към договор №2002-12-400/20.12.2002 г., в който е посочено: ""- ООД предава автомобила в изправно техническо състояние, с 1 бр. оригинален ключ и дистанционно за аларма, полица "Автокаска" в ЗД "Б----" АД, валидна до 18.12.2005 г., "Гражданска отговорност" - валидна до 31.12.2005 г., Гаранционна книжка", а за загубване на владението в продължение на повече от шест месеца в конкретния случай въобще и не може да става дума.

Счита, че е собственост на основани давностно владение започнало от юни 2005 до завеждане на исковата молба. Позовава се на всички елементи от давността – владение като факт, спокойно,, явно, постоянно, непрекъснато, несъмнено, несмущавано, своила е вещта през период от 17 години. Моли съда да уважи исковата претенция. Претендира разноси. Посочва банкова сметка, на която да се платят разноските: IBAN: BG89UBBS-, ОББ АД, Титуляр адв. П. З..

В срока по чл.131 ГПК, ответникът оспорва предявените искове по основание и размер. Не оспорва, че е сключен договор за финансов лизинг № 2002-12-400/20.12.2002 г. между ответника, като лизингодател, и трето за спора лице - Н-, като лизингополучател, както и че ответникът е предоставил на лизингополучателя лек автомобил марка „-“, модел „-“, рег. № -, рама №-, при уговорените в договора условия, както и че с анекс №2/30.06.2005 г. към договора, сключен между ответника, Н- и ищецът В. Д. е уговорено, че лизинговият договор, сключен между ответника и Н-, се прекратява и че правата и задълженията по договора се прехвърлят на новия лизингополучател – ищецът В. Д.. Твърди, че към момента на сключване на анекса не са били заплатени изравнителна вноски в размер на 189.00 евро и две месечни вноски по 234.00 евро, с левова равностойност в общ размер от 1284.98 лева с ДДС, която сума е заплатена от ищеца по фактура №215279/21.11.2006 г., с посочено в същата основание „окончателно плащане вноски“.

Поддържа, че към дата на извършване на окончателното плащане на лизингови вноски не са заплатени дължимите суми за изплатен от страна на ответника местен данък за автомобила, с оглед на което оспорва изложените в исковата молба обстоятелства финансовите отношения между страните да са били изцяло и окончателно уредени. Твърди, че в чл. 4 от анекса е посочено, че ответникът предава автомобила в изправно техническо състояние, с 1 бр. оригинален ключ и дистанционно за аларма, полица „Автокаска“ в ЗД „Б-- --“ АД, валидна до 18.12.2005 г., „Гражданска отговорност“- валидна до 31.12.2005 г. и

гаранционна книжка.

Твърди, че процесният автомобил е останал в държане на ищецът по силата на лизинговия договор и анекс 2 към него, като ищецът е продължила да ползва автомобила и да го задържа.

От 21.11.2006 г. и до депозиране на заявление с вх.№ 2021-10-119 от 08.10.2021 г. ищецът не предявила искания до ответника във връзка със започване на действия за прехвърляне на собствеността на автомобила след изпълнение на задължението за заплащане на посочените задължения.

Твърди, че с представител на ответника са осъществени няколко телефонни разговора, в които ищецът заявявала искания за информация относно дължимите суми за местни данъци, като същата не е предприела действия по явяване в дружеството и за приемане на справка за задължения по изплатените местни данъци.

Ответникът твърди, че изплатил задължения за местни данъци за процесния автомобил през периода от 2006 г. до 2018г.

Поддържа, че през периода от 21.11.2006 г. до датата на предявяване на поканата до ответника от страна на ищецът не са предприети никакви действия за придобиване на автомобила, като същият се е намирал в държане на ищеца на отпаднало основание, а ищецът незаконосъобразно е извършвала действия във връзка с осъществяване на технически прегледи и е сключвала договори за имуществено застраховане за процесния автомобил, въпреки че от 2018 г. автомобилът е снет от отчет по регистрация.

Навежда довод, че ищецът е била държател на лизинговата вещ, доколкото е ползвала същата по силата на лизинговия договор, който има характер на финансово-кредитна сделка с елементи на услуга по мандат, която сделка не предоставя право на владение на лизингополучателя, с оглед на което и ищецът не е имала качеството на владелец. Поддържа, че правилата на давността за придобиване на процесната движима вещ не са приложими в процесния случай, доколкото не са налице основанията за придобиването на вещта чрез владение, с оглед качеството на ищецът на държател, както и поради обстоятелството, че вещта е била негодна за употреба по републиканската пътна мрежа, тъй като не са били налице валидни документи за собственост и за регистрация, същата е била с неподновени регистрационни табели и не е извършвана последваща регистрация. Оспорва от страна на ищеца да е осъществено спокойно, явно, постоянно, непрекъснато и несъмнено владение върху процесната вещ.

Релевира възражение за изтекла петгодишна погасителна давност на правото на ищеца да придобие автомобила.

Моли за отхвърляне на предявения иск. Заявява готовност за доброволно уреждане на спора и сключване на споразумение.

чл.146, ал.1, т.2 ГПК – Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възражения на ответника:

Положителен установителен иск с правна квалификация чл.124, ал.1, предл.1

ГПК, с който се иска да бъде признато за условено по отношение на ответника "-" ООД, че ищецът В. С. Д. е собственик на лек автомобил -- с рег. № -, рама № JSAERD31S--, на основание давностно владение на това МПС в продължение на над 17 години за периода от м. юни 2005 година до датата на завеждане на исковата молба (13.11.2023 г.).

Възражения на ответника:

- **правоизключващо възражение** – качество на ищецът на държател на вещта; липса на предпоставки за прехвърляне на собствеността поради незаплатени задължения за местни данъци и такси; липса на годеен обект за употреба в периода от 2018 г. до сезиране на съда, в който автомобилът е снет от отчет по регистрация;
- **правопогасяващо възражение** - искът е погасен по давност

чл.146, ал.1, т.3 и т.4 ГПК - Кои права и кои обстоятелства се признават ; Отделя като безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

Признават се следните обстоятелства:

- наличие на договор за финансов лизинг № 2002-12-400/20.12.2002 г. между ответника „-“ ООД и трето за спора лице - Н-, с предмет - процесният лек автомобил марка „-“, модел „-“, с рег. №-, рама №-;
- наличие на анекс №2/30.06.2005 г. към договора за лизинг, сключен между ответника „-“ ООД, Н- и ищеца В. Д.;
- ищецът е заплатил изравнителна вноска в размер на 189.00 евро и две месечни вноски по 234.00 евро, с левова равностойност в общ размер от 1284.98 лева с ДДС, за която сума ответникът е издал фактура №215279/21.11.2006 г., с посочено в същата основание „окончателно плащане вноски“;
- ищецът В. Д. през месец юни 2005 г. е получила фактическата власт върху процесния автомобил в качеството си на лизингополучател по анекс №2/30.06.2005 г. към договора за лизинг;
- ищецът лично е ползвала процесния лек автомобил и е упражнявала фактическа власт по отношение на автомобила през периода от месец юни 2005 г. до датата на сезиране на съда с исковата молба (13.11.2023г.), като през този период ищецът не е изгубвала владението върху описаното МПС нито за един ден от момента на получаването на автомобила от лизингодателя, който е предал превозното средство доброволно.

чл.146, ал.1, т.5 ГПК - Как се разпределя доказателствената тежест:

По иска с правно основание чл. 124, ал. 1, предл. 2 от ГПК, в доказателствена тежест на ищеца е да установи правото си на собственост върху описания лек автомобил, придобит на наведеното основание– придобивна давност, като докаже твърдението си, че е упражнявала фактическата власт по отношение на процесната движима вещ, предмет на договор за финансов лизинг № 2002-12-400/20.12.2002 г. и анекс №2/30.06.2005 г. към него, представляваща лек автомобил марка „-“, модел „-“, рег. № -, рама №-, в продължение на над 5 години (които твърди да са изтекли в рамките на периода след месец юни 2005 г. до датата на сезиране на съда) непрекъснато, спокойно и явно фактическа власт върху процесната движима вещ с намерение да я свои, респ. действие, демонстриращо промяна на намерението за своеене и тези действия са стигнали до знанието на собственика, с което свое поведение, е демонстрирала упражнява собственическите правомощия в пълен обем единствено за себе си. На основание чл. 69 ЗС се предполага, че владелецът държи вещта като своя, която презумпция е оборима.

Трябва да се докаже: владение (период от 5 години, непрекъснато, постоянно, прекъсване за по-малко от 6 месеца, фактическа власт, намерение за своеене на вещта, явно, спокойно, открито, необезпокоявано, несъмнително)

При условията на насрещно и пълно доказване, ответникът следва да установи **правоизключващите се възражения**: качество на ищеца на държател на вещта; липса на предпоставки за прехвърляне на собствеността поради незаплатени задължения за местни данъци и такси; липса на годен обект за употреба в периода от 2018 г. до сезиране на съда, в рамките на който период автомобилът е бил снет от отчет по регистрация; както и **правопогасяващото възражение** – за изтекла погасителна давност на правото на ищеца да придобие автомобила.

В доказателствена тежест на ответника е да обори презумптивната норма на чл. 69 ЗС, съгласно която се предполага, че владелецът държи вещта като своя, докато не се докаже, че я държи за друго. Ответникът следва да докаже наличие на обстоятелства, съгласно които презумпцията се изключва за процесната движима вещ, а именно: наведеното в отговора на исковата молба възражение, че от страна на ищеца към момента, в който ищецът е установила фактическа власт върху автомобила в качеството си лизингополучател, е било налице знание, че автомобилът принадлежи на ответника в качеството му на лизингодател по договора.

Във връзка с възражението за изтекла погасителна давност в тежест на ищеца е да установи обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

УКАЗВА на страните, че могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия в откритото съдебно заседание и ако не направят доказателствени искания във връзка с дадените им указания, губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по **чл.147 ГПК** – ако твърдят нови обстоятелства, да посочат и представят нови доказателства, но само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят своевременно, или ако твърдят нововъзникнали обстоятелства от значение за делото – да посочат и представят доказателства за тях.

ДОПУСКА като писмени доказателства и доказателствени средства следните документи: Свидетелство за регистрация на МПС; Анекс №2/30.06.2005 г. към договор №2002-12-400/20.12.2002 г.; Фактура №215279/21.11.2006 г. към анекс №2/30.06.2005 г. и фискален бон към нея; Снимка на предница на МПС с регистрационен номер; Удостоверения за техническа годност на МПС, констатиран с протоколи: а) №13691382/30.06.2017 г.; б) №16459041/12.06.2018 г. и в) №22610206/19.06.2020 г. 6-Приходна квитанция №7219528933/12.06.2019 г. за заплащане на данък МПС от В. Д.; 7.Писмо вх. №43320-83461/06.08.2021 г. до отдел "Пътна полиция" - СДВР; 8.Писмо изх. №433200-103235/07.10.2021 г. от отдел "Пътна полиция" - СДВР; 9.Заявление вх. №2021-10-119/08.10.2021 г. до "-" ООД; 10.Извлечение от приложение "Вайбър" на кореспонденцията между В. Д. и адвокат -; 11.Извлечение от електронна кореспонденция между В. Д. и - от 11.06.2019 г.; 12. Извлечение от електронна кореспонденция между адв. П. З. и "-" ООД; 13.Извлечение от електронна кореспонденция между адв. П. З. и -; 14.Справки от Информационния център на Гаранционен фонд за наличие на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за периода 2007 г. - 2021 г.; 15.Застрахователни полици и/или сметки към тях за сключени застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите: а)полица №035071020090 с валидност 01.01.2007 г. - 31.12.2007 г. и сметка за платена застрахователна премия към нея; б) полица №0350947100009935 с валидност 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. и сметка за платена застрахователна премия към нея; в)сметка за платена застрахователна премия към полица №0351147100007297 с валидност 01.01.2011 г. - 31.12.2011 г.; г)2 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия към полица

№BC/03/116000132045 с валидност 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г.; д) полица
№BC/11/118000115243 с валидност 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г.; е) полица
№BC/11/120000093507 с валидност 01.01.2020 г. - 31.12.2021 г.; ж) полица
№BC/03/121000077311 с валидност 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г.; 16. Застрахователни
полици и/или сметки към тях за сключени застраховки "Каско": а) 4 бр. сметки по
застрахователен договор №50019282 с валидност: 19.12.2005 г. - 18.12.2006 г.; б) 4 бр.
сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по
застрахователен договор №50053283 с валидност: 19.12.2006 г. - 18.12.2007 г.; в) 4 бр.
сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по
застрахователен договор №50053290 с валидност: 19.12.2007 г. - 18.12.2008 г.; г) 4 бр.
сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по
застрахователен договор №50122500 с валидност: 19.12.2008 г. - 18.12.2009 г.; д) 4 бр.
сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по
застрахователен договор №50188660 с валидност: 19.12.2009 г. - 18.12.2010 г.; е) полица и 4
бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по
застрахователен договор №50343928 с валидност: 19.12.2010 г. - 18.12.2011 г.; ж) полица и
4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия
по застрахователен договор №4705110200000384 с валидност: 19.12.2011 г. - 18.12.2012
г.; з) полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща
застрахователна премия по застрахователен договор №4704120200002420 с валидност:
19.12.2012 г. - 18.12.2013 г.; и) полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от
дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №- с валидност:
19.12.2013 г. - 18.12.2014 г.; й) 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата
обща застрахователна премия към полица №- с валидност 19.12.2014 г. - 18.12.2015 г. 17.
Удостоверение за застрахователна стойност на МПС изх. №383/25.10.2023 г. (за
изчисляване на дължимата държавна такса).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника да се изключат от материалите по делото представените от ищеца доказателства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника да се задължи отдел „Пътна полиция - КАТ“ при СДВР да представи исканите документи.

ДА СЕ ИЗДАДАТ съдебни удостоверения на ищеца, след представяне на проект за такива и документ по чл.23 ТДТССГПК, в едноседмичен срок, считано от получаване на настоящото определение, **КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията искането се смята за преклудирано.

ДА СЕ ИЗДАДАТ съдебни удостоверения на ответника, след представяне на проект за такива и документ по чл.23 ТДТССГПК, в едноседмичен срок, считано от получаване на настоящото определение, **КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията искането се смята за преклудирано.

ОПРЕДЕЛЯ краен срок за събиране на тези доказателства, чрез съдебни удостоверения, а именно първото по делото съдебно заседание, като **УКАЗВА** на страните, че при непредставянето им в срок, делото ще се гледа в тяхно отсъствие, **на основание чл.158 ГПК.**

ЗАДЪЛЖАВА ответника, в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение, да представи лизингов договор №2002-12-400/20.12.2002 г. ведно с всички приложения към него, с оглед установяване на реда за уреждане на отношенията между страните по този договор след изпълнение от страна на

лизингополучателя на задълженията му за изплащане на дължимите лизингови вноски., **на основание чл.190 ГПК**, като му **УКАЗВА**, че:

- на основание чл. 405, ал.1 ЗСВ, който при неизпълнение на разпореждане на съдия, дадено по съответния ред въз основа на ЗСВ, се наказва с глоба от 50 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, а съгласно чл.87 вр. чл.91 ГПК, ако трето неучастващо в делото лице откаже да представи поискан му от съда документ или предмет за изследване, за който е установено, че се намира у него, съдът му налага глоба, в размер от 50 до 300 лв., и го подканва да го представи,
- на основание чл.161 ГПК съдът ще приеме, че е създал пречки за установява на тези факти и обстоятелства.

ЗАДЪЛЖАВА ищеца, в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение, да представи или в заверено копие оригинал на посочения в исковата молба лизингов договор и анекс 2 към него., **на основание чл.190 ГПК**, като му **УКАЗВА**, че:

- на основание чл. 405, ал.1 ЗСВ, който при неизпълнение на разпореждане на съдия, дадено по съответния ред въз основа на ЗСВ, се наказва с глоба от 50 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, а съгласно чл.87 вр. чл.91 ГПК, ако трето неучастващо в делото лице откаже да представи поискан му от съда документ или предмет за изследване, за който е установено, че се намира у него, съдът му налага глоба, в размер от 50 до 300 лв., и го подканва да го представи,
- на основание чл.161 ГПК съдът ще приеме, че е създал пречки за установява на тези факти и обстоятелства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за разпит на адв. -.

ДОПУСКА до изслушване един свидетел, при режим на довеждане, от страна на ищеца, на основание 163 ГПК, като на основание чл.158 ГПК **ОПРЕДЕЛЯ** краен срок за събиране и проверка на тези доказателства, а именно първото по делото съдебно заседание, **КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията в срок, делото ще се гледа без тези доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА ищеца да се яви в първото по делото съдебно заседание, на основание чл.176 ГПК, **КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията в срок, делото ще се гледа без тези доказателства.

ДОПУСКА, на основание чл.195 ГПК, изслушването на съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), на която вещото лице, след запознаване с документацията в счетоводството на ищеца, материалите по делото и след изготвена СТЕ да отговори на **следните въпроси**:

На въпроси на ищеца

1. Заплатени ли са от ищцата дължимите суми по анекс №2/30.06.2005 г. към договор №2002-12-400/20.12.2002 г. на "-" ООД, кога и от кого?
2. Постъпили ли са тези дължими суми по сметка на "-" ООД и кога се е случило това?
3. Било ли е това плащане счетоводно отразено и какви документи са съставени във

връзка с това?

4. Има ли данни в счетоводството на "-" ООД за заплащане от страна на това дружество на суми за застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или "Каско" за лек автомобил -- с рег. №-, рама ---, за периода от 30.06.2005 г. до прекратяване на регистрацията на този автомобил, извършено на 06.07.2018 г.?

На въпроси на ответника

1. Какъв е размерът на внесените местни данъци за ползването на процесния автомобил за периода от 01.01.2006 година и до дата на deregистриране на автомобила през 2018 година - от кой са внесени сумите и на какви дати на платежи?;
2. Какви са размерите на сумите за всяка година от посочения период - индивидуална стойност и по дата на платеж и по размер?;
3. Налице ли е надвисяване на суми по дължим данък за МПС, има ли данни за едновременно внасяне на суми от различни лица?;
4. Как са внасяни сумите - с индивидуални или с общи платежни нареждания?;
5. Има ли данни за отказани плащания през процесния период?

КАТО ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер на по 500 лева (петстотин лева) по депозитна сметка на СРС (IBAN – BG 96 CECB 9790 3343 8974 00, BIC – CECBVBGSF), вносим за всяка от страните, в едноседмичен срок, считано от получаване на настоящото определение, както и в същия срок да представи доказателства за това, **КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията в срок, съдът ще приложи разпоредбата на чл.161 ГПК и последствията от разпределената доказателствена тежест, , а именно, че е създал пречки за установяване на тези факти.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице Д---, което де си призове след внасяне на депозит.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ вещото лице, което е назначена с разпореждане № 150653/29.11.2023 г. (л.100 от делото)

ПРИКАНВА, на основание чл.145, ал.3 ГПК страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора, като им **УКАЗВА**, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

УКАЗВА на страните, че ако желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>. Медиацията е платена услуга. Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от М-а на тел. 02/8955423 или на ел. адрес: spogodbi@src.justice.bg, както и в Центъра за спогодби и

медиация на адрес: гр. С бул. „Цар Борис III ” № 54, ст. 204.

УКАЗВА на страните, че:

съгл. чл. 40 от ГПК (1) Страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41. (1) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) При неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41а. (Нов – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) (1) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 2](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне.

(2) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 3](#) и [6](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Чл. 50. (1) Мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес.

(2) Ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

(3) Връчването на търговци и на юридически лица става в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването връчителят посочва имената и длъжността на получателя.

(4) Когато връчителят не намери достъп до канцеларията или не намери някой, който е съгласен да получи съобщението, той заплева уведомление по [чл. 47, ал. 1](#). Второ уведомление не се заплева.

(5) (Нова – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Връчването на кредитни и финансови институции, включително тези, извършващи събиране на вземания срещу потребители, на застрахователни и презастрахователни дружества и на търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, на нотариуси и частни съдебни изпълнители се извършва само по реда на [чл. 38, ал. 2](#) на посочен от тях електронен адрес.

ПРИКАНВА страните и техните процесуални представители, че с оглед принципа за процесуална икономия, да поискат достъп до настоящото дело в Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП), както да представят изрично волеизявление за искане за призоваване и размяна на книжа по електронен път чрез ЕПЕП и електронна поща (e-mail, книжата и самото писмо следва да бъдат подписани с КЕП).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, **на основание чл.102з, ал.3 ГПК вр. чл.23 ТДТССГПК, КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията, съдът ще приеме, че липсва годно извършено процесуално действие.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **13.05.2024 година от 10.15 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на ищеца чрез неговия процесуален представител и лично на ответника, на адреса, получил исковата молба.

ПРЕПИС от отговорите на исковите молби да се връча на ищеца.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и след провеждане на процедура по призоваване.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____